

stillhet råder, räcker handen åt livet, som näres av Kontje-darias flöden. Det var icke första gången jag lägrade vid Saj-tjeke. För 38 år sedan eller den 23 mars 1896 hade jag varit där. Men då drog jag fram med en liten karavan av kameler och hästar.

Vid Saj-tjeke lågo vi kvar över en dag för att organisera de för den närmaste framtiden planerade expeditionerna. I Lop-norfärden skulle endast Chen och jag deltaga. Hummel färdades långsamt och ville ligga över vid givande platser för sina samlingars skull. Ingenjör Kung stannade för att vara med på en bilfärd över Budjentu-bulak och Altmisch-bulak och eventuellt till Su-lo-ho och tillbaka till Lop-nor, varifrån de skulle hjälpa Chen och mig på återvägen till högkvarteret. Vi hade sex dubbelbåtar och tio roddare. Bagaget packades och stuvades och farkosterna gjordes i ordning till en lång färd. Den dubbelkanot, på vilken mjölsäckarna lastades, försågs med spjäldäck. De två största kanoterna bundos stadigt ihop och i dem lades sju stora bensindunkar, var och en om 150 gin (1 gin 0,6 kg.), vilka vi för att göra lastbilarna lättare togo med oss nedför floden till expeditionens blivande högkvarter i närheten av källan Jardang-bulaks meridian.

På den tredje dubbelkanoten forslades köket, Gagarin och kocken Chia Kwei, på den fjärde hade vi får och proviant. Den femte och sjätte voro Chens och min, vilka förblevo oförändrade.

På morgonen den 13 april gingo våra två proviantbåtar, kök och bensinbåtarna i förväg utför floden. Chen mottog ett litet reseapotek och medicinska in-